

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/203/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714205056
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2714205056.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176 proti odporkyni: V. B., N.. XX.XX.XXXX, A. R.. B. XXXX/XX, B., občianka SR, za účasti Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, zast. advokátom JUDr. Petrom Masarovičom, AK so sídlom Park Angelinum 2, Košice ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, o zaplatenie 609,27 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietá.

Súd odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne na účet jeho právneho zástupcu vedený v Č., P.B., W. K., Č. Ú.: XXXXXXXXXX/XXXX náhradu trov právneho zastúpenia v sume 47,88 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným na súd dňa 18.8.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 609,27 eur s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 609,27 eur od 12.8.2014 do zaplatenia a úrok z omeškania 113,72 eur (počítaný za obdobie od 13.11.2012 do 11.8.2014) z titulu nesplateného úveru čerpaného na základe úverovej zmluvy z 19.4.2011 a trovy konania 36,50 eur za súdny poplatok.

Súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, vyjadrením odporkyne, úverovou zmluvou zo dňa 19.4.2011, úverovými zmluvnými podmienkami, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 29.10.2012, kartou klienta, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

Home Credit Slovakia, a.s. uzatvoril s odporkyňou dňa 19.4.2011 (nie 13.4.2011 ako uvádzal navrhovateľ) úverovú zmluvu, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver v sume 1300 eur. Odporkyňa sa zaviazala úver splácať po 62,97 eur po dobu 48 mesiacov vždy k 15. dňu v mesiaci od druhej splátky. V zmluve sa ďalej dohodli na výške RPMN 44,86 % , celkových nákladoch spotrebiteľa 1509,44 eur. Na spodnej časti úverovej zmluvy je v predtlačenej forme drobným len ťažko voľným okom čitateľným písmom uvedené, že „Klient podpisom ÚZ súhlasí, aby bol Spoločnosťou ako poisťníkom poistený.

Súd sa oboznámil s obsahom úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (na ktoré sa Home Credit Slovakia, a.s. odvoláva) a zistil, že tieto sú na predtlačenej formulári písané malými

písmenami, ťažko čitateľné voľným okom a nie sú v nich dojednané žiadne individuálne podmienky. V základných ustanoveniach úverových podmienok (Hlava 1, §1) je uvedené, že podmienky sa spravujú § 273 Obchodného zákonníka.

Z karty klienta (odporkyne) mal súd preukázané, že odporkyňa reálne vyčerpala úver v sume 1300 eur a doposiaľ zaplatila celkovo sumu 1.571,98 eur. Odporkyňa bola podľa navrhovateľa v omeškaní so splácaním, preto ju navrhovateľ vyzval listom z 29.10.2012 na splatenie celého dlhu 1.416,25 eur najneskôr do 15 dní od odoslania tejto výzvy. Navrhovateľ súdu preukázal, že predmetnú výzvu dal pre odporkyňu na poštovú prepravu dňa 02.11.2012.

Z karty klienta doloženej navrhovateľom mal súd preukázané, že podľa navrhovateľa žalovaná suma 609,27 eur predstavuje zosplatenú istinu. Navrhovateľ si osobitne vyčíslil úrok z omeškania z dlžnej sumy 113,72 eur za obdobie od 13.11.2012 do 11.8.2014, kedy bol vypracovaný návrh na súd.

Odporkyňa potvrdila uzatvorenie zmluvy s navrhovateľom, pričom peniaze podľa jej tvrdenia použila na pokrytie výdavkov v dedičskom konaní. K veci uviedla, že navrhovateľ jej ani napriek jej telefonickému žiadosti neoznámil stav jej úveru. Až zo súdu s ostatnými listinami jej prišiel nejaký výpis, ale nerozumie tomu. Potvrdila, že nesplácala isté obdobie úver a odôvodnila to tým, že bola cca 5 mesiacov PN pre rizikové tehotenstvo, ale dodala, že na jej žiadosť jej zamestnávateľ cez účtáreň realizoval splátky na úver. Do marca 2013 jej takto zo mzdy zamestnávateľ zrážal mesačnú splátku. Od 3.5.2013 bola opäť PN, ale to už zamestnávateľ zo mzdy nezrážal splátky, sama začala splácať po 20 eur mesačne. Odporkyňa uviedla, že ak by jej súd uložil povinnosť uhradiť žalovanú sumu, žiadala povoliť jej sumu splácať po 20 eur mesačne vzhľadom na jej aktuálne zárobkové a osobné pomery, ktoré súdu preukázala listinnými dôkazmi. Odporkyňa je slobodná, v súčasnosti na materskej, poberá mesačne rodičovský príspevok po 203,20 eur a rodinné prídavky po cca 23 eur. Býva v byte, ktorého je spoluvlastníčkou. Býva v byte s 2 svojimi deťmi a mamou. Za byt mesačne platí nájom 185 eur, elektrinu 27,94 eur, plyn 6,67 eur.

Vedľajší účastník vstúpil do konania na stranu odporkyne. Jeho právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia počítajúc odmenu za jeden úkon práve z sumy 609,27 eur ako tarifnej hodnoty. Konkrétne si uplatnil sumu 95,76 eur pozostávajúcu z odmeny za 2 úkony právnej služby x 39,84 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie sa vo veci); 2 x režijný paušál á 8,04 eur.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka sa vo svojom vyjadrení opieral o ustanovenia § 52 a nasl. OZ, § 5 ods. 1 z. č. 250/2007 Z. z., § 4 ods. 7, § 7 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. b), § 9 ods. 2 písm. k) z. č. 129/2010 Z. z. V rámci svojho vyjadrenia na obranu odporkyne uviedol, obsahom úverovej zmluvy bol záväzok poskytnúť úver 1300 eur a záväzok odporkyne úver splatiť v 48 mesačných splátkach po 62,97 eur, t.j. celkovo zaplatiť 3022,56 eur. teda celkové náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 1513,12 eur a nie 1509,44 eur, ktorá suma je v zmluve uvedená. Má za to, že na úverovú zmluvu treba aplikovať § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a z. č. 129/2010 Z. z. Poukázal na fakt, že v zmluve je RPMN uvedené v rozmedzí 53,30 % až 57 % . Vychádza z toho, že úverová zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), j), k) zák. č. 129/2010 Z. z., čo spôsobuje podľa § 11 citovaného zákona úver bezúročným a bez poplatkov. Právny zástupca je presvedčený, že navrhovateľovi nevznikol zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 19.4.2011 nárok na úhradu žalovanej sumy, lebo z doložených listinných dôkazov vyplýva, že odporkyňa vyčerpala len 1300 eur a uhradila celkovo 1571,98 eur, pričom úver je bez úrok a bez poplatkov vzhľadom na už vyššie uvedené. Žiadal zamietnuť návrh v celom rozsahu majúc za preukázané, že odporkyňa uhradila celú vyčerpanú sumu.

Podľa § 52 ods. 1, 2,3,4 Občianskeho zákonníka (účinný k dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. 19.4.2011), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a), písm. b), zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Ustanovenia zákona č.126/2010 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluva o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 126/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení v Občianskom zákonníku.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že návrh nebol podaný dôvodne. Spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., Winterova 7, Piešťany, IČO: 36 234 176 (ďalej len „Home Credit Slovakia, a.s.“) je obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri, odporca je fyzická osoba - nepodnikateľ, občan Slovenskej republiky. Právny vzťah medzi účastníkmi založený úverovou zmluvou zo dňa 19.4.2011 súd posudzoval podľa zákona č. 126/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). Ide o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára i úverové podmienky (ako súčasť zmluvy s miniatúrnymi písmenkami) mala spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. už pripravené a dopisovali sa do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa odporkyne, pričom tento obsah zmluvy i úverových podmienok nemohol ovplyvniť ani neovplyvniť. S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava (v tomto prípade zák. č. 126/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) má prednosť pred všeobecnou (Obchodný zákonník) je nevyhnutné právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

Súd skúmal obsah úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., osobitne tie - na ktoré sa navrhovateľ odvoláva pri jednotlivých svojich nárokoch a zistil, že sú na predtlačenej formulári a žiadna z uplatnených nárokoch nie je individuálne dojednaný. Navrhovateľ v konaní preukázal, že odporkyňa vyčerpala úver v sume 1.300 eur a uhradila do zosplatnenia úveru sumu 1.571,98 eur. Odporkyňa sa dostala do omeškania pre nesplácanie úveru riadne a včas. Z obsahu úverovej zmluvy mal súd preukázané, že navrhovateľ ako veriteľ určil výšku mesačnej splátky len jednou sumou 62,97 eur bez jasnej a určitej špecifikácie, aká suma z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 126/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 126/2010 Z.z. a to základné náležitosti zmluvy stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 126/2010 Z.z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok: istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru, nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá do splátok (resp. súčtu splátok).

Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 126/2010 Z.z., je potrebné považovať úver za bezúročný podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. Odporkyňa preukázateľne uhradila viac ako reálne čerpala a keďže ide o úver bez úrokov a bez poplatkov, súd zamietol návrh v celom rozsahu

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Súd rozhodol o trovách konania pri odporckyni podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bola úspešnou odporkyňa, ktorá si trovy konania neuplatnila, preto jej súd ich náhradu ani nepriznal.

Nakoľko si právny zástupca vedľajšieho účastníka konania uplatnil i trovy právneho zastúpenia, žiada ich uhradiť navrhovateľom, súd sa vyporiadal i s týmto nárokom.

Podľa §93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Podľa §93 ods. 4, veta prvá O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V tomto prípade má súd na mysli konkrétne otázku náhrady trov konania pre vedľajšieho účastníka. Súd vychádzal z čl.47 ods.2 Ústavy SR, v zmysle ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Z uvedeného ústavného článku, ako aj z ustanovení § 93 ods.2 OSP, §18 OSP, §24 OSP, §25 OSP vyplýva rovnaké právo pre každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Súd prihliadal už aj na zaužívanú súdnu prax pri rozhodovaní v obdobných sporoch, kde je odporcom spotrebiteľ a navrhovateľom je Home Credit Slovakia, a.s. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho rozhodnutia ako celku a je samo osebe spôsobilé zasiahnuť do práva účastníka podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len ESLP) v rozhodnutí zo dňa 6. 2. 1954 vo veci B. proti R., resp. v rozhodnutí zo dňa 7. 10. 2004 vo veci B. proti R. (č. 30428/96, resp. 7689/01). Základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového procesu, je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V tejto zásade sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne uplatňoval alebo bránil svoje subjektívne právo alebo právom chránený záujem, mal by mať právo na náhradu trov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho právnej sféry bezdôvodne zasahoval. Súd v takomto prípade uplatňuje zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú : a) plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, b) účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, c) čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov konania, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov konania a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva a d) neúspech v pomerne nepatrnej časti veci zakladá nárok na celú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo v časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevyšuje 5 až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Z obsahu spisu mal súd preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením doručeným súdu, pričom odporcu v oznámení označil len menom, priezviskom, uviedol spisovú značku, výšku žalovanej sumy a žiadal zasláť návrh s prílohami.

V tejto súvislosti súd zastáva názor, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Súd má z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporcu

nekontaktoval. Následne sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Súd má za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte s odporcom, v prospech ktorého chce vystupovať a hájiť jeho záujmy) do ktorého vstupuje vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Súd posudzoval i samotný obsah vyjadrenia a argumentácie právneho zástupcu. V rámci svojho vyjadrenia ide síce o hutný text, ktorý je naformulovaný v podobe používanej v ďalších jeho vyjadreniach v iných konaniach na tunajšom súde.

Vzhľadom na vyššie uvádzané úvahy súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania (za prevzatie zastupovania a vyjadrenie sa) sú účelne a hospodárne len v časti. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 47,88 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka správne vyčíslil odmenu za jeden úkon 39,84 eur počítajúc ju z tarifnej hodnoty 609,27 eur. Suma 47,88 eur pozostáva z: 1/ odmeny za jeden úkon právnej služby 39,84 eur (za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom); 2/ jeden režijný paušál 8,04 eur.

Ako hlavný dôvod neúčelnosti a nehospodárnosti druhého úkonu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (t.j. vyjadrenie sa k návrhu) súd vidí v tom, že v rámci rozhodovacej činnosti súdov sú prípady ako je tento konkrétny prípad (t.j. navrhovateľ vers. fyzická osoba ako spotrebiteľ) už po dobu dvoch rokov rozhodované, rozhodnutia sú právoplatné a zverejňované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR. A právny zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu odporkyne okrem tých, ktoré sú súd známe z už zaužívanej súdnej praxe. Čiže súd si ustáčil, že v tomto konaní bolo právne zastúpenie vedľajšieho účastníka dôvodné len v rozsahu jedného právneho úkonu a to prevzatie zastúpenia a prvá porada s klientom, pričom v rámci prvej porady mu mohol poskytnúť informácie použiteľné v tomto konaní. Vychádzajúc z samotného obsahu vyjadrenia súd zistil, že zväčša o prefabrikovaný vzor vyjadrenia. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v časti samotného vyjadrenia súd hodnotí za nadbytočné a nehospodárne.

V závere súd už len konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy v časti vyjadrenia neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Súd ďalej vychádzal z toho, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne názory zaujali vo svojich rozhodnutiach pr.: Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať

označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.